

השבת רבי נחמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר **נְחֵם נְחֵם נְחֵם מְאוֹמֵן** לזכות לכל הישועות

ארץ ישראל

(מספר אוצר הידאה - ארץ ישראל - כ"ח)

עיקר קדושת איש הישראלי, הוא על ידי ארץ ישראל, כי עיקר הקדושה היא שלום, כי כל הסטרא אחרא והיצר הרע - שהם כנגד הקדושה - הם בחינת מחלוקת; נמצא, שעיקר הקדושה שהוא להכניע ולשבר היצר הרע והסטרא אחרא, הוא בחינת שלום.

ועיקר השלום זוכין בארץ ישראל, כי מוחין של ארץ ישראל הם בחינת שלום, כמבואר במקום אחר, ומחמת שבארץ ישראל עיקר השלום, על כן שם עיקר הקדושה כני"ל (הלכות ברכת הראיה, הלכה ד', אות א').

מכתב

(מספר אב"י הנחל ב' - מכתב רכ"ב)

האמת הוא פורח וצומח וגדל בכל יום ויום, בכל דור ודור, ואינו עומד עד שיגמור את שלו, ואינו עומד על מדריגה אחת; רק הוא צף ופורח ועולה מדרגה לדרגה ויוצא פרח ויצף ציץ וכו', עד שיתגלה האמת, שסוף סוף יתגלה האמת בשלמות, לעיני כל באי עולם, על ידי משיח; ויוציא מלך המשיח כולם מעוונות, ועל ידי זה יוציא כולם מעוונות, הנמשכים מהשקר, ויבטל כח היצר הרע, שיניקתו מהשקר, ועל ידי זה ישובו

ובמקום זה וזה מסחורה אחרת, זה בחטים וזה בשעורה וזה בפשתן וכו' והכל מאת ה' ובכולם יש רזין נפלאים כי רק הוא יתברך יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי ויודע לפרנס כל אחד ואחד כפי שורש נשמתו וכפי מעשיו וכפי גלגוליו וכו', שעל ידי כל זה צריך להתפרנס על ידי סחורות אלו, אבל יש לו בחירה והעיקר הוא האמונה להאמין שכל תחבולותיו לא יועילו לו בלא השם יתברך, כמו שכתוב **אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו וכו'.**

ועל כן צריך לעסוק במשא ומתן באמונה, ולעשות על פי התורה, ולבלי לשכוח את השם יתברך, חס ושלום, בשעת המשא ומתן, וכל שכן וכל שכן שלא יתחכם בחכמות רעות ומרמות ליגע בממון

חברו, חס ושלום - אפילו שוה פרוטה - **כי היא לא תצלה, כמו שכתוב לא יחרוך רמיה צידו.**

כחי ועוצם ידי ... זכרת ... כי הוא הנותן לך כח ...

(מספר לקוטי הלכות - חזקת מטלטלין ה', ר')

ועל כן רוב תאוות ממון הוא בשביל הלבושים והבגדים. כאשר יכול כל אחד להבין בעצמו שרוב גיעות וטירדות הפרנסה הוא בשביל הבגדים והמלבושים של כבוד - לו ולאשתו ולבניו ולבנותיו - ובפרט בעת הנשואין שצריך להשיאם שכל ריבוי ההוצאה הוא על המלבושים; והוא המטריד את רוב בני אדם בפרנסתם, מחמת שכל אחד רודף אחר הכבוד ורוצה מלבושים גבוהים מערכו.

ועל ידי זה נעשה בעל חוב ומכחיש ממון חברו, וכמו ששמעתי מפיו הקדוש שהמלבושים מטרידין מאד את האדם כי אכילה ושתיה יכול האדם להתפרנס בהוצאה קלה, אבל המלבוש מטריד מאד. וכמו שכתוב על פסוק **ותתפשהו בבגדו, שהסטרא אחרא תופסת את האדם בבגדו דייקא וכו' - עיין שם בספר שיחות הרי"ן - היינו כני"ל.**

כי עיקר פגם תאוות ממון שמכלה ימי האדם נמשך מפגם הלבושין כני"ל, ועיקרו מחמת חסרון אמונתו שאינו מאמין שבכל דבר יש פנימיות הרבה וכני"ל וסומך על חכמתו וערמתו, כאילו **כבר השיג את כל החכמה ויודע איך למצוא להשיג ממון על ידי תחבולות וערמות האלו.** כי אם היה שם לבו אל דבר ה' המלובש בכל דבר, והיה מאמין שהכל בהשגחה פרטיית, ואף על פי כן שהאדם צריך לעשות איזה עסק בשביל פרנסה, כמו שכתוב **וברכך ה' אלקי בכל מעשה ידיך, אף על פי כן אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים וכו' כי לא בכח יגבר איש וכו',** וכמו שכתוב **ואמרת בלבבך כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה וזכרת את ה' אלקיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל וכו',** ותרגומו ארי הוא יהיב לך עיטא וכו' כי הכל מאת השם יתברך לבד.

והעסק והסיבה בעצמה שעוסק בה צריך להשליך הכל על השם יתברך, כמו שכתוב **גול על ה' מעשיך וכו' וכתוב השלך על ה' ייהבך וכו' כי צריכיך להאמין שבהסיבות והעסק בעצמו יש בהם רזין עמוקים מדוע השם יתברך מסבב שזה יתפרנס מסחורה זאת**

☺ **החביות הנקובים** ☺
מספר שיחות הר"ן - אות כ"ו

● אצל העולם, השכחה היא חסרון גדול בעיניהם; אבל בעיניי יש בהשכחה מעלה גדולה, כי אם לא היתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת ה', אם

היה זוכר כל מה שעבר, לא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך, בשום אופן; גם היו מבלבלים את האדם מאד כל הדברים שעוברים עליו, אבל עכשיו על ידי השכחה נשכח מה שעבר.

● ואצלו הדרך שכל מה שעבר והלך, נפסק והולך לחלוטין ואינו חוזר בדעתו עוד כלל, ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שכבר עבר והלך וכו'. וענין זה הוא דרך עצה טובה גדולה מאד בעבודת ה', כי על פי רוב יש להאדם בלבולים רבים וערוב הדעת מאד ממה שחלף ועבר, בפרט בשעת התפלה, שאז באים עליו כל הבלבולים ומערבבים ומעקמים את דעתו ממה שכבר עבר.

● לפעמים יש לו בלבולים מענין המשא ומתן שלו ועסקי ביתו וכיוצא, באשר כי לא טוב עשה בענין זה וכיוצא, וכך היה צריך לעשות וכיוצא בזה הדבר, ויש שמבלבלים אותו בעת עבודתו בתורה או בתפלה וכיוצא, בהפגמים שפגם מקודם באשר שבענין זה לא עשה כהוגן נגדו יתברך וכיוצא בזה הרבה מאד, כאשר ידוע לכל אדם בעצמו.

...

ישראל לה' יתברך, ותבוא הגאולה האחרונה השלימה - שאין אחריה גלות - על ידי משיח צדקנו, עד שכולם ידעו את ה', ויקויים **וידע כל פעול כי אתה פעלתו**. ועיקר שלמות התגלות האמת יהיה נגמר על ידי מלך המשיח, והשקר של אמונות כוזביות וכפירות של הבל של שטות וטעות ...

צדיק

(מספר אוצר היראה - צדיק - קי"ז)

הצדיקים ממשיכין בשעת הסתלקותם בחינת **פי שנים** לתלמידיהם; שעל ידי זה הם גומרין אחר הסתלקותם מה שהתחילו בחייהם, שזה בחינת מה שיהושע הכניס את ישראל לארץ אחר הסתלקות משה דייקא.

עצות

(מספר לקוטי עצות - ממון ופרנסה - ד')

● על ידי שיהיה שונא בצע, שישנא את הממון בתכלית השנאה, על ידי זה יזכה לבוא לחכמה והשכל, שעל ידו זוכין להשגת אלקות. וכן להפך, על ידי אהבת ממון הוא נופל מזה השכל, ונופל לשטות וכסילות ולעצבות ומרה שחרה, והקליפות וסטרא אחרא מסבבין אותו בסבובים שלהם, שהם ההפוך משכל הנ"ל.

תפילה

(מספר לקוטי תפילות א', תפילה ל')

... עזרני והושיעני ומחל לי על כל עוונותי המרובים, ותקנני בעצה טובה מלפניך והושיעני מהרה למען שמך, וזכני להתקרב אליך באמת מעתה ועד עולם. ועשה מה שתעשה, באופן שאזכה להשיג השגת אלקותך, באמת ובאמונה שלמה בקדושה ובטהרה גדולה ובעונה אמתיות, כרצונך וכרצון צדיקך האמתיים.

והגן בעדי ושמרני והצילני מתאוות ממון, שלא יעלה על לבי שום חמדה ותאוה לממון כלל, ואזכה להיות **שונא בצע**, לשנוא את הממון בתכלית השנאה, ותצילני מטרת הפרנסה ומיגיעת ורדיפת העולם הזה, ולא אבלבל את דעתי ולא אטריד את מחשבותי בשום דבר מעסקי העולם הזה כלל, רק כל מחשבותי וחכמתי ובינתי ודעתי ולבי ונפשי וגופי יהיו תמיד חבוקים ודבוקים בך ותאבים אליך ומשתוקקים לרוממותך באמת ובאמונה שלמה, עד שאזכה לחכמה שלמה דקדושה, לחכמה תתאה ולחכמה עלאה, עד שאזכה להשיג תמיד השגת אלקותך באמת ובאמונה שלמה.

● על כן, השכחה היא עצה טובה גדולה מאד לזה, שתכף ומיד שחולף ועובר הדבר, יעביר ויסלק אותו מדעתו לגמרי, ויסיח דעתו מזה לגמרי ולא יתחיל לחשוב עוד במחשבתו בענין זה כלל, והבן הדבר היטב, כי הוא דבר גדול מאד.

● ואיתא בספרים, שבשביל זה נתן השכחה, כדי שתהא התורה חביבה על לומדיה תמיד כשעה הראשונה, כי על ידי השכחה כשחוזר ובא ולומד - אפילו מה שכבר למד - הוא אצלו כחדשות וחביב עליו.

● ואיתא משל על הלומד ושוכח, ששכרו אנשים למלאת חביות, והחביות היו נקובים, וכל מה שהיו שופכין לתוך החביות נשפך לחוץ. והטיפשים אמרו: **הואיל וחוזר ונשפך לחוץ, למה לנו לייגע ולמלא, מאחר שאחר כך נשפך!** אבל החכם אמר: **מה לי בזה? הלא פורעין לי על היום, ושכרי לא יקפח מכל יום ויום, כי אני מושכר לימים ומה לי אם נשפך?**

● כך אף על פי ששוכח לומדו, שכרו לא יקפח מכל יום ויום. ודע שלעתיד מזכירין את האדם כל מה שלמד, אף אם שכח, גם בני אדם השומעים התורה של הצדיק האמת ואינם מבינים אותה, לעתיד בעולם הבא יבינו, כי עיקר התורה היא להנשמות, שבעולם הבא יהיו הנשמות בקיאים ומשיגים היטב את התורה שלמד ושמע האדם בעולם הזה, אשרי המבלה ימיו בתורה ועבודה הרבה.

מעל שולחן חותנם, שניהם, התחיל זה שעבר העברה כני"ל לעלות מעלה מעלה, עד שנעשה עשיר גדול; והשני הנ"ל נעשה עני גדול, והיה זה בדעתו מתרעם תמיד על מדותיו של השם יתברך, כי אמר בלבו: **הלא אני יודע בעצמי שזה עבר עברה ומדוע יתנו לו גדולה כל-כך?!**

פעם אחת, ראה במקום אחד שהיו עומדים כת אחת ומשמיעין קול ומקשקשין במעות הרבה, ונתקרב אליהם, ואמרו לו: **אל תיגע בזה המעות כי זה שייך לאיש הנ"ל - היינו לחברו הנזכר לעיל. אמר: עכשיו, הגיע העת לשאול! ושאל אותם: מדוע יגיע לו מעות? הלא בעיני ראיתי שעבר עברה? השיבו לו: מיום שירדתם שניכם מעל שולחן חותנכם, מאז חברך קבע עתים לתורה, וקבל על עצמו חוק ולא יעבור ללמוד בכל יום כך וכך, אבל אתה אינך עוסק בתורה, ועל כן נותנין לחברך מעות, אף על פי שעבר עברה, כי עברה מכבה מצות ואין עברה מכבה תורה (סוטה כא) - ואין עברה מכבה תורה ראשי תיבות מעות.**

חיי מוהר"ן

(מספר חיי מוהר"ן - מעלת המתקורבים אליו, שכ"ג)
פעם אחת, דבר עמנו, והיה מתמיה את עצמו, איך אנו זוכים וראויים לשמוע מפיו הקדוש תורות גבוהות נוראות וקדושות כאלו. אך אמר: **אכל בי עשרה שכינתא שריא.**

אל תזל זמני

**אומן:
ראש השנה:
אצל הראש בני ישראל:**

ותזכני תמיד להשגות חדשות אמתיות בידיעת רוממותך ובתשוקת אמונתך הקדושה, ותחנני מאתך דעה בינה והשכל, עד שאזכה ברחמיך להכניס השגת אלקותך גם בשאר אנשים רבים, בקדושה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב.

אחים יקרים

תרמו נא בעין יפה
למען קיום העלון

בכל סניפי הדואר
מס' חשבון

7-2255-89

תזכו למצוות

ואזכה ברחמיך, לגלות ולפרסם אלקותך ורוממותך ואדנותך לכל באי עולם, **וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו**. ויתברך וישתבח שמך מלכנו בפי כל, ויתגלה ויתרומם ויתפאר ויתנשא ויתעלה מלכותך לעולם ועד, **ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.**

סיפור

(מספר שיחות הר"ן - אות קל"ז)

... וספר מקודם מעשה, משני אנשים בני הנעורים שהיו בעיר אחת, והיה ביניהם אהבה והתקשרות גדול.

פעם אחת, ראה אחד מהם בחברו שנטה מדרך הישר קצת ועשה איזה דבר שלא כהוגן, וחשב: **מקרה הוא**; אחר כך, ראה אותו שעשה דבר גרוע יותר, שעבר עברה ממש, ואז נתרחק ממנו והפריד עצמו מאתו. אחר כך, ברבות הימים כשירדו